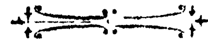
૭૮૬

આશકે બુલબુલ,

ઉર્ફે

માશુકે બડોદા.

છપવાકે-પ્રકટ કરનેવાલે

હુસેન મીરઝા બુકસેલર.

ઠે. ફાકલેન્ડરોડ બમ્બઈ,

બિલકુલ નઈ કવ્વાલી.

ઉસ ને કહા તુ કૌન હૈ મૈંને કહા શૈદા તેરા,
ઉસ ને કહા મતલબ હૈ કયા મૈંને કહા સૌદા તેરા.
ઉસ ને કહા રિસ્તા હૈ કયું ગલ્યોં મેં મેરી રાત દિન
મેં ને કહા મૈં દેખ તું વોહ આરેઝે ઝેબા તેરા,
ઉસ ને કહા બરહમ તુઝે ઇસ આશેકી સે કામ કયા,
મૈં ને કહા મૈં મસ્ત હું ઔર હું મેં મતવાલા તેરા,
ઉસ ને કહા સચ સચ બતા વહશી તુ કબ સે હો ગયા,
મૈં ને કહા જબ સે નઝર આયા મુઝે જલ્લવા તેરા.

Printed by Motilal Ganpatram in
The Manhar Printing Press,
Pankor Naka–AHMEDABAD.

હિ. સ. ૧૩૩૫. ઇ. સ. ૧૯૧૭.

તીસરી બાર જીલ્દ ૨૦૦૦

કિંમત ૦-૨-૦ દો આના.

આશકે બુલ બુલ,

ઉર્ફે

માશુકે બડોદા.

ગઝલે આકિલ.

તેરી તેગે અદા હૈ ઔર મૈં હું
કઝા કા સામ્ના હૈ ઔર મૈં હું
મુઝે દેરો હરમ સે કયા ગરઝ હૈ.
કિસી કા નકશે પા હૈ ઔર મૈં હું
અદા, અન્દાઝ, ગમ્ઝહ, નાઝો અસ્વહ
યેહ એક ફૌજે દગા હૈ ઔર મૈં હું
યેહ કહતી મુઝસે હૈ શમ્શીરે અબરૂ
બસ અબ તેરા ગલા હૈ ઔર મૈં હું
શબે ફુર્કતમેં " આકિલ ' અપના હમદમ
ખ્યાલે દિલરોબા હૈ ઔર મૈં હું

કવ્વાલી.

પડો કલમા મોહમ્મદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
મોહમ્મદકો કરો રાજી મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
ઉમર ફારૂકને કયસા મીટાયા કુફ્ર જુલમતકો,
જગાયા દીન અહમદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
તુ હમારે વાસતે સર દે દીયા સીબતે પયંબરને,
કરો તુમ જાનકો કુરબાં મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
યેહી હૈ આરજુ મેરી કે જા હજરતકે રોજેપર,
કરૂં મેં શુક્રકે સીજ્દે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;

અગર ઝાડુ કશી રોજે મુબારકકી મીલે મુજકો,
તો ઝાડુ અપની પલખોસે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
તુમેહ અએ મોમીનો લાઝીમ હે હો હજરતકી ઉમતપે,
મીટાવો કુફ્રકો તુમભી મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
દરે જન્નતમેં પુંછા જાએગા હો કીસકી ઉમતંમે,
બતાદું મેં નબી અપના મોહમ્મદ નામ લેલે કર.

ગઝલ.

જહાં ભી તુ વહાં ભી તુ ઝમીં તેરી ફલક તેરા,
કહીં હમને પત્તા પાયા ન હરગિઝ આજતક તેરા,
સેપ્રાતો ઝાત મેં યકતા હય તું અય કાદરે મુત્લક,
ન કોઈ તેરા સાની હય ન કોઇ મુસ્તરિક તેરા.
જમાલે યુસુફ અહમદકો રૌનક તુને બખશી હય,
મલાહત તૂઝસે શીરીં હુસ્ને શીરીં મે નમક તેરા.
તેરે ફઝલો કરમસે નારો નુર આપસમેં યકદિલ હેંય.
સનાગર યક ઝબાં હર એક હય જીન્નો મલક તેરા.
કિસીકો કયા ખબર કયું ખઇરે શર પયદા કિયે તુને,
કે જો કુચ્છ હય ખોદાઇ મેં વોહ સબ લારેઓ શક તેરા.
ન જલ્તા કિસ તરહસે તુર મુસા કયું ન ગશ ખાતે,
કહાં ગે તાબો તાકત જલવહ દેખેં મરદુમક તેરા.
દોઆ ગેહ હય કે વકતે મર્ગ મૂશ્કિલ ઉસકી આસાં હો.
ઝબાં પર "દાગ" નામ આએ તો યા રબ યકબયક તેરા.

નઇ કોવ્વાલી નઅતીયહ.

ખોદાને કયા બનાઇ તુરકી સુરત મોહમ્મદકી,
નઝર આતી હય પરદે પરદેમેં રંગત મોહમ્મદકી.
ખોદા જબ ખુદ યે ફરમાએ કે હું જન્નત મોહમ્મદકી,
કભી દોઝખમેં જા સકતી નહીં ઉમમત મોહમ્મદકી.
ન હમ જન્નતમેં જાએંગે ન હમ દોઝખમેં જાએંગે,
ખડે દેખા કરેંગે હશ્રમેં સુરત મોહમ્મદકી.
ન શાહી કી તમન્ના હય ન ખાહિશ સલતનતકી હય,
તમન્ના હય કે મિલ જાએ મુઝે ખિદમત મોહમ્મદકી.
વહીં આંખોમેં આંખે હેં કે જીનમેં શકલે અહમદ હો.
દિલોંમેં દિલ વહી હે જીસમેં હો ઉલફત મોહમ્મદકી.

નઇ કૌવ્વાલી.

આમાદએ કત્લે મન આં શોખ સિતમગારે,
ઇ તુર્કી તમાશા બીં ના કર્દી ગુનહગારે,
ગર. નામો નેશાને મન પુરસંદ એગો કાસિદ,
આવારઓ મજનુને રૂસ્વા સરે બાઝારે,
અય ઇસએ બીમારાં અઝ હિજરે તો રન્જુરમ.
શાયદ ન ખબરદારી અઝ હાલતે બીમારે,
ખ્વાહી કે શેશા બાશદ બીમારે મોહબ્બતરા,
યક જુરઆ ખોદારા દેહ અઝ શરબતે દીદારે.
અઝ કુચએ મઅશુકહ બામાઝ " મોનીર " આયદ
સર બગ. ~~ફેરા~~ જાં બર લબ દિલદારબ અઇયારે

ગઝલ.

ઇસ્કમે પ્યારીક મયેં જંગલ ભટકતા જાઉંગા,
દોલતો હસમતસે મયેં દામન ઝટકતા જાઉંગા;
ગર નહીં મલુમ હએ મુઝકો મકાને દીલરૂબા,
રાસ્તે મેં જો મીલે ઉસ્સે પટકતા જાઉંગા;
ઉસતમે ગરચે ન હોવે દેખના મહબુબકા,
હર પહાડ મનસુરસા સુલી ફટકતા જાઉગા;
દીલકે તુકડે હોગએ ઓર જાન લબપર આ ગઇ,
ગમ્મેં ઉસ ગુલરૂકે સર અપના પટકતા જાઉગા.

કવ્વાલી—સૈદા.

આગમેં ગીરનેસે કયા મંએ કહી જલ જાઉગા,
નામ લેકર મેરે ખ્વાજાકા નીકલ જાઉગા.
ઇશકમેં ખ્વાજાકે વો વજ્દ નહીં હય મુઝકો,
કે સંભાલેસે કીસીકે મંએ સંભલ જાઉગા.
લાખ બેહકાંયે કોઇ ખ્વાજાકી જાનીબસે મુઝે
મએં અકીદા નહીં ઉસકા કે બદલ જાઉંગા.
બનકે બયેઠુંગા મંએ દરગાહે ખ્વાજા સાહેબ,
ફીર વહાંસે કભી ટાલે નહીં ટલ જાઉંગા.
જલવએ હજરતે ખ્વાજા હએ નજરમેં મેરી,
ઉસકો લેકર મંએ ગીરૂંગા તો સંભલ જાઉંગા.

દીલ યેહ કહેતા હુએ કે અજમેર ચલુંગા લેકીન.
લોટ આનેકે ઇરાદેસે મચલ જાઉંગા.
એ તબલ ખ્વાજા કે મુમકીન નહીં જાના મેરા,
જબ બુલાયેંગે મુઝે સરકેહી બલ જાઉંગા.
ઇસી ઉમ્મેદમે બયઠાહું મંએ અબતક શૈદા,
આજ બુલવાયેંગે ખ્વાજા મુઝે કલ જાઉંગા.

ગઝલ.

જરા સમઝો સીતમગારો યે કયું પાનીકી બંદી હુએ.
અરે વો સંગ દીલ લોગો યે કયું પાનીકી બંદી હુએ.
કહા અબ્બાસને યું કર બને કયું કાફીરાં બેડર.
નહીં બીલકુલ હે ડર તુમકો યે કયું પાનીકી બંદી હુએ.
નબીકે લખતે દીલ પ્યારે હુએ બેકલ પ્યાસકે મારે,
બસ અબ તરસાવો મત ઇનકો યે કયું પાનીકી બંદી હે.
મુઝે એક મશ્ક પાનીકે લીયે ઝાલીમ ન તરસાવો,
કહીં તુફાન પૈદા હો યે કયું પાનીકી બંદી હે.
કઠન હુએ રોજે મહેશરકા ખુદા જીસ વખ્ત પુછેગા,
કહોગે કયા બતાવો તો યે કયું પાનીકી બંદી હે.

કવ્વાલી

ફિરાકે જાનામેં હમને સાકી લહુ પીગા હય શરાબ કરકે,
તપે અલમને જીગર જો ભુના તો હમને ખાયા કબાબ કરકે,
નયા કરિસ્મા નઇ અદા હય ગજબ હય ઉસ દસ્તગરકે ગમજે.
જરા જોરૂખસે નિકાબ સરકી તો માર ડાલા હિજાબ કરકે.
મેરે જનાજેપે મેરા કાતિલ નમાજ પઢકર યે કહે રહા હય
લે અબતો સરસે અજાબ ઉતરા ચલાહું કારે સવાબ કરકે,
ન ફુલ બુલ બુલ ખુશીસે હરગિજ જો ગુલકે ફુલા નહીં સમાયા
ગયા વોહ અત્તારકી દુકાં પર ફિર ઉસને બેચા ગુલાબ કરકે.
ઇધરતો મુંહસે સવાલ નિકલા ઉધર સિતમગરને બાત કાટી,
ઝલીલ હોના પડા હય કયસા સનમકો હાજીર જવાબ કરકે,
ફકીર મીસકીં ગદા ભિખારી કહાંયે અયસે નસીબ મેરે.
જોહે મુકદર પુકારતે હંય વોહ મુઝકો આલી જનાબ કરકે.

કવ્વાલી

સાકી તુ દીયે જા મય જીસકો તુ દીઆ ચાહે.
વોહ સુબમેં સોહાગન હય જીસકો કે પીઆ ચાહે.
સાકી મુઝે દૌરેમે અપને જો લિયા ચાહે,
ઇસ કબકી પીલાદુ મય પીતેહી પીઆ ચાહે.
બસ જાન લિયા તુમકો પહેચાન લિયા તુમકો,
અબ કિસપે યેહ મન રીઝે અબ કીસકો જીયા ચાહે.
સદમા તો નહી મુઝકો સર મુંડ ચલા જાઉં.
મંય દિલતો ઉસે દેદું વોહભી ~~તો લી~~આ ચાહે.

ગઝલ

નામ જાનેકા ન લે યાર મંએ મર જાઉંગા,
પેશતર જાનેકો મએ જાંસે ગુજર જાઉંગા.
જાતેહો જાવો અએ દીલબર તુમ ન જાઓ તો અગર.
મંનતે પીરકે ઘર લેકે શકર—જાઉંગા.
તેરી મેરી દોસ્તીકો સારા આલમ જાનતા હએ.
ગર કોઇ પુછે તો મએ સાફ મુકર—જાઉંગા.
મેરે ખુલે બાલોંપે તુમ ન હરદમ આયા કરો,
અગર કુછ હોગા તો સર પીટકે મર—જાઉંગા.

ગઝલ—આસી.

તેરે અંદાઝને મારા મુજે બાગન બનકે,
જુલ્ફ પુર પેંચનેભી ડસલીયા નાગન બનકે.
તિરે મીઝગાંને તેરે કર દિયા ઘાયલ મુજકો,
ચશ્મે જાદુને તેરે ઇશ્કકી ગોફન બનકે.
નિમ બીસ્મીલસા તડફતાહું તેરે હીજરમેં જાં,
ગલેસે અપને લગાલે મુઝે સાજન બનકે.
તેરી ફુરકતમેં મરજાઉં અગર અએ જાનાં,
ફુલ તુરબતપે ચડાના ચોરી માલન બનકે,
આસી મુસ્તાક હું કર વસ્લસે દિલશાદ મેરા.
વરના મહશર મેં રહુંગા તેરા દામન બનકે.

કવ્વાલી—નીજામી.

તલવાર ખુમેં રંગલો અરમાન રેહ ન જાએ,
બીસ્મીલકે સરપે કોઇ એહસાન રેહ ન જાએ.
વાઅદા કીયાથા અય દીલ આનેકા આજ ઉસને,
આરાએશોં કા કોઇ સામાન—રેહ ન જાએ.
ભરભરકે જામ દે તુ હમ મય કશોંકો સાકી,
મેહફીલમેં કોઈ પીયાસા મેહમાન—રેહ ન જાએ.
લીલ્લાહ ઇસમેં આકાર તુમ અપના ઘર બનાલો,
દિલ ખાનએ ખુદા હય વિરાન—રેહ ન જાએ.
લીલ્લાહ અપને ઘરસે દુશ્મનકો તુમ નિકાલો,
ફીર દોસ્તકે ચમનમેં શયતાન—રહે ન જાએ.
અબ કતલ કર ચુકે હો પામાલ લાશ કરદો,
એેસી તુમ્હારે દીલમે અરમાન—રહે ન જાએ.
વોહ તેગ લેકે આએ ચલ સરકે બલ નીજામી,
ઉલ્ફતકા મઅરકા હય મયદાન—રેહ ન જાએ

ગઝલ.

ઉસીકો મીલા હએ ખુદા ચુપકે ચુપકે,
જો કરતા હએ આહો બુકા ચુપકે ચુપકે.
જો હએ મેરી હાજત દિલા જલ્દ ઉસકો.
ઇલાહી તુ કરદે રવા—ચુપકે ચુપકે.
ગુન્હા જો કે કરતે હએં પોશીદા સબસે,
સજા ઉનકો દેગા ખુદા—ચુપકે ચુપકે.
બડા મરતબા ઉનકા મહશરમે હોગા,
જો દેતે હેં રાહે ખુદા—ચુપકે ચુપકે.
કુલ ઉમ્મતકે ખાતીર નીમા જો મેં હકસે,
દુવા કરતે થે મુસ્તુફા—ચુપકે ચુપકે.

કવ્વાલી.

જો કાફીર બુતોકો ખુદા જાનતે હેં,
ખુદાકો ખુદા જાને કયા જાનતે હેં.
જો બુત પુજનેકા મજા જાનતે હેં,
વોહી ઇન બુતોંકો ખુદા જાન તે હેં.

ભલા ગયેરકી ઇસમે કયા હય શીકાયત,
ફક્ત દુસરેકો સતા—જાનતે હૈં.
મઝે કહેતા હું જબ કુછ કહું અપને જીકી,
તો કહેતે હયે હમ મુદુવા—જાનતે હૈં.
જો કુછ મઝેં સમઝતા હું વો સબ ગલત હએ,
જો વો જાનતે હએ બઝ્ન જાનતે—હૈં.

ગઝલ અશરફ.

દીલ પરદા નશીનોસે લગાયા ન કરીંગે,
દર પરદા સીતમ ઉનકે ઉઠાયા ન—કરીંગે.
ગુસ્તાખ શબે વસ્લ હુવા જબકે મઝે ઉનકા.
ફરમાયઃ કે ધર હમ તેરે આયા ન—કરીંગે.
ફીર હઝરતે દીલ કુંચેયે જાનાંમે ચલે આપ,
ઇકરાર તો યેથા કભી જાયા ન—કરીંગે.
દીલ ઉન્સે લગાકર અબસ બદનામ હુવે હમ,
અબ દાગે મોહબત કભી ખાયા ન—કરીંગે.
ઝુમતે હએ આબસ હમ અદલ દેખાંગે અશરફ,
કબતક હમે સુરત વો દીખાયા ન કરીંગે.

કવ્વાલી.

ખુલ ખુલુ કીસને કીયા બાના ગ્રે નીરાના તેરા,
કયું હે ચીલ્લાના તેરા.
જાનભી જાએ તો અએ જાન નહ ભુલુંગા તુઝે,
યાદ આતા હે મુઝે.
આકે નાગનકી તરાહ ગોદમે બલખાના તેરા,
કયું હએ ચીલ્લાના તેરા.
તપાશે હીજરમે દીલહી મેરા કાબુમે નહી,
તન કહી જાન કહી.
શમ્અર્ લે ખબર અબ જલ ગયા પરવાના તેરા,
કયું હે ચીલ્લાના તેરા.
સુરખ રૂ બાગસે આતે હે નજર કાલે ભવર,
કયા પડા તુઝપે ખબર.
ઉજડા ઉજડા નજર આતા હે આશીઆના તેરા,
કયું હે ચીલ્લાના તેરા.

ભર ભર આતે હએ જો અબ્દુલ કરીમ આં તેરે.
સચ બતા યાર મેરે.
કીસને દીલ છીન લીયા હએ દીલે દીવાના તેરા,
કયું હે ચિલ્લાના તેરા.

સહેરા.

સરપે બાંધે હુવે નવ શાહ જો આયા સહેરા.
હુરો ગીલમાને બડી ધુમસે ગાયા સહેરા.
લોગ હરસીમતસે દેતે હયે મુબારક બાદી,
સબકી નજરોંમેં હય ઇસ વકત સમાયા સહેરા.
મુ છુપાને લગે ખુરશીદ ઓ કમર અયેરતસે,
બાગબાં ફુલોંકો જબ ગુંદકે લાયા સહેરા.
ગુલે જન્નતમેં ભી ખુસ્બો નહી અયેસી હરગીઝ,
સબ ફરીશતોંને હયે આંખોંસે લગાયા સહેરા.
ફરશસે અરશતક યે ગુલગુલા શાદીકા હુવા,
અયેસા દેખા તો નહી હમને ખુદાયા સહેરા.

કવ્વાલી.

મેરી આંખોમેં મદીના શકલે આહમદ દિલમે હયે,
કયોં ઉસે ધુંડુ મેરી લયલા ઇસી મેહ્ફિલમે હયે,
હુકમે રબ્બીકાથા જલ્વા સુરતે માસુકમે,
વરના કયા રખા હુવા ઉસ મુસ્ત આબો ગીલમે હયે.
કબ્રમે કયા પુછતે હો મુજસે એ મુંન કરન કીર,
કયા નજર આતી નહી સુરત જો મેરે દિલમે હયે.
અબ રૂયે ખમદારકા જખમી હુવા હું લે ખબર,
અયે મસીહા જાન કુછ બાકી તેરે બીસ્મીલમે હય.
આજ મકતબમે હય મજમા જાંનીસારોંકા મુનીર,
ફેએસલા ઇસ ઝીંદગીકા કબજ એ કાતીલમેં હએ.

ગઝલ મુસવર.

ઇન દીનો જોશે જુનું હએ તેરે દીવાને કો,
તોક જનઝીર લીયે આને હંએ પહેનાનેકો,
શહરમેં અપને ચેહ લેલાને મનાદી કરદી,
કોઈ પથ્થરસે ન મારો મેરે દીવાનેકો.

ખુને દીલ પીનેકો ઓર લખ્તે જીગર ખાનેકો,
યેહ ગીઝા મીલતી હએ જાના તેરે દીવાનેકો.
મન આ કરતા હએ મુઝે યારકે ઘર જાનેકો.
આગ લગ જાએ મસીહા તેરે સમજાનેકો.
એયે મુસવર તેરે હાથોંકી બલાયે લે લું,
ખુબ તસવીર બનાઇ મેરે દીખલાનેકો.

કવ્વાલી બાકર.

તુમ્હારે હુસ્નકી જબતક બહાર બાકી હય,
જો ચાહો જુલમ કરો અખતીયાર બાકી હય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખાદે ઓ જાલીમ,
લબુંપે દમ હય તેરા ઇન્તેઝાર બાકી હય.
કીયા જો વસલકા ઇન્કાર ખુલ ગયા હમકો,
તુમ્હારે દીલમેં અભીતક ગુબાર બાકી હય.
યેહ ફસ્લ હય કે ચલો બાગ મયકશી હો જાએ,
શરાબ શીશેમેં હય ઓર બહાર બાકી હય.
ખુદાકે ફઝલસે ઇતના તો હો ગયા હાંસીલ,
બુતોંકો દીલમેં તો અબતક ગુબાર બાકી હય.
તુમ્હારી આંખસે સાબીત હુવા હય યે અકબર,
શરાબે વસ્લકા અબતક ખુમાર બાકી હય.

ગઝલ.

નીમ બીસમીલ છોડનેસે તુઝકો હાસીલ કયા હુવા,
આજ તેરા અએ પરી રૂતેગ કાતીલ કયા હુવા,
અય ફલક ઇસ જુલમસે કયા બઢ ગયા તેરા ઉરૂજ,
ખાકમે હમકો મીલાયા તુઝકો હાસીલ કયા હુવા.
તેરે ગમમેં રોતે રોતે ઘુલ ગયા સારા બદન,
રાત ભરમે હાલ મેરા શમા મહફીલ કયા હુવા.
જાનકર ગોહર મીટાઇ આબરૂ ઇસ ઇસકને,
છોડ બએઠે સબકો હમ દીલ તુમપે માયલ કયા હુવા.

કવ્વાલી સફદર.

યે ભુલ ગયા વો બુતે ખુદ કામ હમારા.
ઇસ શરમસે લેતા નહી અબ નામ હમારા.

હમ દેખનેવાલે થે કીસી એસકી આંખેં,
કુછ કર ન સકે ગરદીશે અય યામ હમારા.
જી ભરકે ન દેખી કભી આંખેં તેરી સાકી,
ઇસમેંસે ન લબરેજ હુવા જામ હમારા.
અબ ચએન નહીં સીનેમે દીલકો કીસી પહેલુ.
તો દીદનીગાહ લે ગઈ અરામ હમારા.
રહી યુંહી ઉલફત જો જુલફે દુતાકી,
ન જાયગા સફદર યે સોદા હમારા.

ગઝલ.

ઇશ્કકા ખંજર લગા હએ દીલપે કારી ઇન દીનો,
જખમકી સુરત હએ જું આંખોસે જારી ઇન દીનો.
બાગમે જાતી હએ ઉસ ગુલકી સવારી ઇન દીનો.
મુંહ છીપાએ ફીરતી હય બાદે બહોરી ઇન દીનો.
દે કે કસમેં કુચયે કાતીલકો લે જાતા હએ દીલ,
દુશમન આપના કર રહા હએ દોસ્તદારી ઇન દીનો.
ભોલી ભાલી શકલ પર દીલ તડપા જાતા હએ સનમ,
કયાહી સુરત હો ગઈ હએ પ્યારી પ્યારી ઇન દીનો.
થંડી સાંસે ભરતા થા હરદમ એ ગુલ તેરે લીયે.
સચ બતા તેરી બહન કેસર કહાં હએ ઇન દીનો.

કવ્વાલી અકબર.

ફજલસે હક હે અહમદે મુકતારકે સાએતલે,
શાને કુદરત હએ નીહાં દિલદારકે સાએતલે.
હીજરતેં કરતે હએં અબતે મંઝીલે જુલમાતકી.
જાતે હેં વો જુલફે અંબર બારકે સાએ તલે,
આશકોંસે ઇસ તરા મહેબુલ રહેતે હેં કરીબ.
આંખમે પુતલી હે જું દીદારકે સાએ તલે,
હએ ઉમીદે આતેફત અકબરકો રહેમતસે તેરી,
મગ રિરત હએ જુલમકે ઇકરારકે સાએતલે.

કવ્વાલી.

દુલા બન બયેઠે હએં દાતાર પીયા આજકી રાત,
જીસકે દીદારકા સાએદા હયે ખુદા આજકી રાત.

ધુમસે લાતી હે દાતારકા સનદલ મખલુક,
અરશસે નુર છીડકતા હે ખુદા આજકી રાત.
સાઇલો કીજીઓ તુમ અપને મતાલબ હાસીલ,
મીરાંકે ફએજકા દરીયા હે રવાં આજકી રાત.
રૂખે/દાતારકા ચરચા હયે પરસતાનકે બીચ.
દેખને આતે હેં વો ઝુલ્ફે દુતા આજકી રાત.
અર્જ કરતા હએ યે સર અપના ઝુકાકર કલ્યર.
બેડા કર પાર મેરા બહેરે ખુદા આજકી રાત.

કવ્વાલી—આશીક

બાઇસે વહેશત હુઇ બે એતીનાઇ આપકી.
તીનકે ચુનવાને લગી હમસે જુદાઇ આપકી.
આપકી જાને બલા કયેોંકર કટી ફુરકતકી રાત,
દીલ તડપ કર રહે ગયા જબ યાદ આઇ આપકી.
ખુદા ગલા કાટું મુઝે ખંજર ઇનાયત કીજીયે,
દેખો દુખ જાયેગી યહ નાજુક કલાઇ આપકી
ઠર વટેં શબ ભર લીયા કરતા હું નીંદ આતી નહિં.
રાતભર બેતાબ રખતી હએ જુદાઇ આપકી
આશીકોકે દીલપે ગીરતી હએ હજારોં બીજલીયાં,
દેખકર સીનેપે જંજીરે તિલાઇ આપકી.

ગઝલ—કલીયર

ધુમ હએ અરશપે વો શાને ખુદા આતે હએં,
ગીલને અલ્લાહસે વો શાહે હુદા આતે હએં.
કહા જીબરીલને ઇસાસે જીયારત કર લો,
ધુમમે આજ વો મહેબુબે ખુદા આતે હએં.
સબ નબી કહેતે હેં આપસમેં ખુશીસે દેખો,
જીસકે મુસ્તાક હએં વો હોશ રૂબા આતે હએં.
કહા ખાલેકને મલાએકસે બીછા દો જુલમાત,
આજ મહાબુબ મેરે માહેલકા આતે હએં
બક્ષ દેતા હું અભી ઉમ્મતે અહમદકુ તમામ,
દમબદમ લબપે તેરે બદુરદ દુઆ આતે હએં.

ગાયન

રકી નહીં ફાંસીકી ચાર અયે ઘરબાર લુટાને વાલે,
[illegible] ઝુટા ઇસકા પ્યાર સબ નકલી કારોબાર.
ઇસમેં નફા નહીં હુએ ચાર અયે ઘરબાર લુટાનેવાલે.
ઇસને દેખા સેઠ હુએ જીસકો જાલમેં લાઇ અપને ઉસકો.
ખાકે માલ કહા તુમ ખીસકો અયે બેટા મુરગીવાલે,
જીસકે પાસ થી ડેમ્બ્લર મોટર બસ મરગઈ રંડી ઉસપર.
ફીર ઉસકા ઉઠાયા છપર છાકટ બનગયે મોટરવાલે.

ગાયન કાફી.

ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે બહાનારે.
તેરી ઉલફતમેં દીલ હુએ દીવાનારે—ગોરી૦
કમસીન તેરી જવાની જોબન ઉભારપર
નયના તેરે રસીલે સુરખી હુએ ગાલપર
નાજો નખરેસે દીલકો લુભાનારે—ગોરી૦
સાડી તેરી પચરંગી ચોલી હુએ બુટેદાર
ચલતે ચલતે તેરા મુસ કુરાનારે—ગોરી૦
કયોં છોડતે હો મુઝકુ તુમ હરવકત હરઘડી
મુરલી છીનાલ સમજે હો કરતે હો દીલ લગી
અએસી બાતોંસે હોગા ન મીલનારે—ગોરી
અચ્છા મએં વઅદા કહતી હું તુમ જાઓ અપને ઘરે
કલ આઠ બજે શબકો તુમ આના મેરે ઇધર
કબી આના તો સીટી બજાનારે—ગોરી૦
એક રાત બયઠી મુંતજર આયે ના મેહરબાં
જબ આધી રાત ગુજરી તો આસુ હુવે રવાં
હાય કીસકુ કરૂ મએં રવાનારે—ગોરી૦
કુટનીકો સાત લેકે આઇમેં ઉનકે ઘર,
કુટની ને દેખ બોલી સોયે હુએં પલંગપર
કુટનીને ઇતના કહેકે ઓ તો ચલી ગઇ
મએં પાસ ઉનકે જાકર ખામોશ ખડી રહી
દીલમેં ડર હુએ કે કયસે જગાનારે
ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે

કવ્વાલી—શમસ.

પહેલું મે મેરે ક્યા કરૂં દીલબર તો નહીં હુએ,
ગુલસુરખ ગુલ કહેતે હુએ ગુલજબા નહીં હુએ.
ઉડતા હુએ બહોત દેરસે ઘર પર મેરે દેખો,
અરકે કોઇ દરકા કબુતર તો નહીં હુએ.
દીલ ચાતાહે ઉડ જાઉં મએ માશુકકે ઘરતક,
પર કયા કરૂં ઉડનકે લીએ પરતો નહીં હુએ.
સુનતાહું કે બીન દામસે મીલતે નહી માશુક,
આશક હું મગર પાસ મેરે જર તો નહીં હુએ.
પોંચા દીયા એક પલમેં મુજે અરશે મો અલ્લા
દાં શંમસ જાહાંમેં કોઈ દીલબર તો નહી હુએ.

ગાયન આતશીનાગ.

ાંખ લગા પરનારીસે તું હરદમ રહે હુશીઆરીસે
છ લુત્ફ નહી ઇસયારીસે ઘર ઘરમે ઘુસા અઇ આરીસે
પા ખુબ મીલાયે ચોર મહીપર બીટકે ચલવુ મીલ જુલકર
ાકપેં ઠોંસા ગાલપે થપ્પડ મારૂં અબ મક્કારીસે.

કવ્વાલી રમજાન.

હુસન તેરા અએ સનમ આખીર ફના હો જાએગા
છોડકર અપના વતન આપી અકેલા જાએગા.
બાર બાર મત જોંચેના તું માનલે મેરા કહા
ચદની ક્રુપ જાયગી મેહલા બદન હો જાએગા
ફુલડે દ્દેલે કબ્ર પર મેરે નમારો અએ સનમ
ખાક છન છનકે મેરા મેલા કફન હો જાયગા
બાદ મરનેકે મેરી યે લાશ મીલનેકી નહીં
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુંમા લે જાયગા
દીલમે આતા હયેકે દમમેં ફુંકું કોહે તુરકો
યેખીયાલ આતાહે મુસા બે વતન હો જાયગા
ઇશ્કતો જાહેર કીયા તુંને રમજાં શોકસે
ઇન બુતોંમે ઢુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાયગા.

ગઝલ આશીક.

યહાં પર નહીં યાર કોઇ કીસીકા
હો કયું ફીર મદદગાર કોઇ કીસીકા

ન બેગાનોકો તુમ કહો અપના અપના
નહી હોગા જીન હાર કોઇ કીસીકા
પડે ખુન આશીકકા દામન મે ધબ્બા
ન હોતા સીતમગાર કોઇ કીસીકા

કવ્વાલી ગાહરજાન.

ન તડપ ફીરાકે બુતમેં દીલબે કરાર સોજા
કે ગુજર ગઇ શબ આધી નકર ઇન્તીઝાર સોજા
ન તડફ ઝમીપે ઝાલીમ તુજે ગોદમેં ઉઠાલું
તુઝે સીનેસે લગાલું તુજે કરલું પ્યાર સોજા
યે નસીમ થંડી થંડી યે હવાકે સરદ ઝોકે
તુઝે દે રહી હે લોરી મેરે ગમ ગુસાર સોજા
યેહ તેરે સદાય નાલે મુજે મોત તહીમ ન કરદે
મેરે પરદા દાર સોજા મેરે રાજદાર સોજા
મુઝે દફન કર ચુકે જબ તો લહદને યે નીદાદી
મુઝે ધર સમજકે અપના મેરે યારગાર સોજા
શબ વસલ ઉનકા સોના મેં હજાર બાર ખુશહું
તુ અદાસે ઉનકો કેહેના કે ખુદાકી માર સોજા
મુઝે ખુંરલા રહા હે તેરા દમ બદમ તડફના
મેરા સાથ દેનેવાલે મેરે ગમ ગુસાર સોજા

ગઝલ છોટી જાન.

શરબતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ હુમી
દરદે ફુરકતસે જીલા માયડીયર કંમ હુમી
દેખ મુઝકો ન જલા માઈ ડીયર કમ હુમી
દીલકો વહશી ન બના માઇ ડીયર કંમ હુમી
મેંતો સદકેમેં તેરે હો ગયા આવારા વતન
તું કહાં હાએ ગયા માય ડીયર કંમ હુમી
ફસ્લે ગુલ આઇ હે અબ આયા હે મોસમ અચ્છા
જામ પર જામ પીલા માઇ ડીયર કમ હુમી
તેરી ફુરકતને બહોત ઝુલમ કીયા હે મુઝપર
મુઝકો કર ગમસે રીહા માઇડીયર કમ હુમી
ઉઠ ગઇ હાએ જમાનેસે જમાને ઉરદુ
સબકો અબ વીદે હુવા માઇ ડીયર કમ હુમી

ગઝલ.

અજમેર જાનેવાલે સબલોગ જા રહે હંય
કીસમતકે ફુટે એક હમ આંસુ બહા રહે હંય
યારબ કોઈ ખબર યહ આકર સુનાએ મુજકો
અજમેરવાલે ખ્વાજા તુજકો બુલા રહે હંય
મુશતાકે દીદ દેખું વો ચહેરએ મુનવ્વર
રૂખસે નકાબ અપને ખ્વાજા ઉઠા રહે હંય
સાકી બને હંય ખ્વાજા સબકો પીલા રહે હંય
જો માંગના હો માંગો ઉમ્મેદવાર દુન્યા
સબકી મુરાદેં હકસે ખ્વાજા દીલા રહે હંય
કયું કર ન બાતમેરી બનઆયે અએ અઝીઝો
બીગડે હુઓંકી કીસમત ખ્વાજા બના રહે હયે
સાનીપે રહેમ કીજીએ લીલ્લાહ અબતો ખ્વાજા
મુદ્દતસે આપ ઉસકો દરપર ફીરા રહે હંય.

ગઝલ.

હાય ગરદનમેં મેરે પ્યારસે ડાલે ન ગયે
ઇદકે દીન ભી તો અરમાન નિકાલે ન ગયે
વસલનેગો તેરે અરમાન નિકાલે લાખોં
ફિર ભી કુછ રહ ગયે અએસે કે નિકાલે ન ગયે
ખલેશે ગેરસે ફુરસત ના હુઇ જીતેજી
તુમને કાંટે વો ચુભાયેકે નિકાલે ના ગયે.

ગઝલ.

વસલકે અએશમેં સબ હિજરકે ગમ ભુલ ગયે
યાદ રખનાથા હમેં જીસકો વો હમ ભુલ ગયે
વાદએ વસલ કયામતમેં તો હો ગા ઈનસાફ
વાં ભી કહીયેગા કે હમ તેરી કસમ ભુલ ગયે
લિખને બેઠે જો ઉન્હેં હાલ પરેશાં દિલકા
હરફે મતલબકો ઉઠાતે હી કલમ ભુલ ગયે.

ગઝલ અકબર.

અજબયે ઇશકકા દોનો તરફ અસર ફએલા
ઇધર ખયાલ ચલા ઓર ઉધર ચલી લયલા
સીયાહ પોશ જો કાબેકુ કૈસને દેખા
ફવા ન જબ્ત તો ચીલ્લા ઉઠા કે યા લયલા

જમીન તુજમેં શહીદાને નાજ દફન તો હુએ
રહે ખ્યાલ કે ઉનકા કફન નહો મયલા
ગયા જો કાબેકો મજનું તો યેહ દોઆ માંગી
ઇલાહી મુજસે જુદા હો ન ઉલ્ફતે લયલા
લગી જો હશ્રમેં રીન્દોકો પીઆસ ચીખ ઉઠે
ખુદાકે વાસ્તે સાકી સુરાહીયો મય લા
સુના કે અકબરે મય કશને આજ તોબા કી
બપા હુયે હલકએ રીંદોમેં શોર વા વયલા
છુટી નહો કિસી દીલકી બસી હુઇ બસ્તી
જહાં બુલંદ હુયે અકબર સદાએ વા વયેલા

કવ્વાલી—અશરફ.

શોખીયાં બઝમમેં વો કરકે ચલે જાતે હેં
ચુટકીયોસેભી મેરે દીલકો મલે જાતે હેં
હેરહે ત્રસલસે મહેરૂમ રહું ઇદકે દીન
મુદઇ યારસે મીલ મીલકે ગલે જાતે હેં
મેહરે મેહશર ન દીખાયે મુઝે અપની ગરમી
હમતો ખુદહી તપે ફુરકતસે જલે જાતે હેં
હજરતે દીલભી મેરા સાથ નહીં દે સકતે
મંઝીલે ઇસ્કસે ઘબરાકે ટલે જાતે હેં
હોગા હાસીલતો કભી જામ મોહબ્બત અશરફ
દરપે ઉસ શોખ કે હમ રોજ ચલે જાતે હેં

કવ્વાલી અકબર.

હે નુરે મોહમદકી ઝલક રંગે ચમનમે
રાબેલમેં બેલેમેં ચમેલીમેં સમનમેં
ગર યેહી રહી આગ મોહબ્બતકી બદનમેં
ઉડ જાઉંગા કાફુર લગાતેહી કફનમેં
ઉસ સરવરે આલમકે પસીનેકી ઝીયાસે
બુ મુશકે ખુતંનમે હે ચમક લાલે યમનમે
બેકસ હું મગર અંજીઝબ્દુ મદીનેમેં બુલાલો
મર જાઉંગા ઘુટ ઘુટકે કહી રંજો મોહનમે
હીજરે શાહે કવસરમેં મેરી જાન ગઇ હે
એક હસરતો અરમાં કી હે તસવીર કફનમે

ફરીયાદહે ફરીયાદહે ફરીયાદહે અએ દાવરે મેહશર
ઝોહરાકા ચમન લુંટ લીયા શામકે બનમેં
હર સીમ્ત મોહમદકી રીસાલતકાહે શોહરા
કોહસારમેં બસતીમેં બીયાબાંમેં ચમનમેં
અકબર હે મેરા નામ સનાખાને નબીહું
બુલબુલસા ચહેકતાહું ગુલીસ્તાને સહનમે

કવ્વાલી અકબર.

મુજરઇ રનમેં અલીકા લાડલા આને કો હય
ફાતમા કા લાલ સુવ્વે કરબલા આનેકો હય
સરપે તાજે નવ રતન ઓર હુલએ બાગે બહીસ્ત
હાથ મેં શમ્શેર હએ શેરે ખુદા આનેકો હએ
નુર ચષ્મે મુરતેજા મકબુલે જાતે કીબરીયા
રાકબે દોશે મહમદ મુસ્તેફા આને કો હએ
સહને જાકર રનમેં ફરમાયા કે અય શીમરે લઇન
કર ન યે જુલ્મો સીતમ રોજે જજા આને કો હએ
બાજ આ ડર કહરસે અલ્લાહ કે વરના અભી
ચરખપર ગરદીશ જમીપર જલજલા આનેકો હએ
થી નીદાય મુસ્તુફા પર સબ્ર બસ ઘબરા નહી
ખુલ્દ મેં અબ હમારે મ્હલકા આનેકા હએ
રૂહ પાકે પંજતનપર ભેજ અય અકબર દરૂદ
ઠંડી ઠંડી બાગે જન્નતસે હવા આનેકા હએ

ગાયન.

ગમકી છુરીયોંસે સીના ફીગાર ભયોરે
ચીંતામેં ડાર ગયો હોકે ખફા ગયોરે
ચલતે ચલતે ફરીશાં બનાય ગયોરે
મેરા તો દેખકે દીલ તુજકો હારા હોતા હએ
ઓરતું કયસા હએ ,જાલીમકે ખફા હોતા હએ
આપહી આપ તુ કયું ઘરમેં ખફા ,હોતા હએ
કયા યે ખફગીહી મોહબતકા સીલા હોતા હએ
યેહી તેવર રહે તો દેખીયે કયા હોતા હએ
ચીન્તામેં ડાર ગયો હોકે ખફા ગયો
દીલમેં રંજીશકે નશતર ચુભાય ગયોરે

સાનેપે મેઘ હુવા ખુરશીદ નમુદાર હુવા
જલ વગર કયું નહીં અબતક વહ મેરા યાર હુવા
શબકો સોયા થા વ્હો પહલુમેં મેરે રશ્કે કમર
સુબુકો પાયા નહીં જબકે મંય બેદાર હુવા
મોતસે મીલનેકા ઇકરાર કરૂંગા મઍંભી
ઉસ મસીહાકો મેરે મીલને ઇન્કાર હુવા
શમઅકી તરહસે જલજલકે હુવા મંયભી તો તમામ
રઓનકે બઝમમે રકીબ આજ જો વ્હો યાર હુવા

કવ્વાલી.

મદીનેમેં મેરા યારબ મુકામ હોજાવે
વહીંપે ઉમ્ર દો રોજા તમામ હોજાવે
તેરી જનાબે મુકદસમે સરવરે આલમ
કુબુલ મેરા દરૂદો સલામ હો જાવે
હમેં હએ દીલસે ભરોસા તેરી શફાઅતકા
બલાહે આજહી યવ મુલ કયામ હો જાવે
જો જાન જાયે શહીદીકી તરેહ રઓજે પર
તો આશકાને મહોમદમેં નામ હોજાવે
યે આરજુ હેકે એક બાર જીનદગાનીમે
દરે હુજુર પે હાજીર ગુલામ હોજાવે
ખુદાકે વાસ્તે અબ તો નીગાહે લુતકુ કરમ
ઇધરભી અય શહેવાલા મુકામ હોજાવે
જબાંસે કહેતાહું મેં લાઇલાહા ઇલ્લલાહ
કરમ કરીમ ઇલાહી તમામ હોજાવે

ગઝલ કવ્વાલી.

દીલ હમને સનમકો દીયા નજરાના સમજકર
જાલીમને જલાયા મુજે પરવાના સમજકર
મઓતાલીએ બોસા જો હુવા જુલફોંકા ઉનકે
જંજીરસે બધવાદીયા દીવાના સમજકર
પહેલેતો મેરે સામને મું ખોલ કે બયેઠે
ફીર ફેર લીયા મું હમેં બેગાના સમજકર

સાકી મેં ...

આયા હું બોહોત દુરસેં મ...

મનસુર ઇસી વાસ્તે કહેતા થા અનલ હક

સુલી પે ચડાયા ઉસે દીવાના સમજકર

ગઝલ મુઝતર.

અસીરે પનજયે અહદે શબાબ કર કે મુઝે

કહાં ચલા ગયા બચપન ખરાબ કરકે મુઝે

યેહ ઉનકે હુસ્નકા હએ સુરત આપ રીસે ગીલ

ગઝબ મેં ડાલ દીયા લાજવાબ કરકે મુઝે

કીસીકે દરદે મુહબ્બતને ઉમર ભરકે લીયે

ખુદાસે માંગ લીયા ઇન્તીખાબ કરકે મુઝે

મેરે ગુનાહ ઝીયાદાહ હંએં યા તેરી રેહમત

કરીમ તુહી બતાદે હીસાબ કરકે મુઝે

મએ ઉનકે પરદયે બેજા સે મરગયા મુઝતર

ઉન્હોંને મારહી ડાલા હિજાબ કરકે મુઝે

ગઝલ.

કયા રંગ બીગડને લગા દુન્યાકે ચમનકા

બુલબુલકે ઇવઝ ઝુલ્ફપે હે ગુલ ઝાગો ઝગનકા

કયું છીનતા હે નખ્લસે ગુલ બુટોંકી ચાદર

ગુલચીં તુભી એક રોજ હે મોહતાજ કફનકા

તુ પરદા દરી લોગોંકી કયું ચાહે હે કયું નાદાન

લાયાથા કહાં તુને લીબાસ અપને બદનકા

અએ બાદે ખીઝાં લુટતી હે ગુલઝારે દરખશાં

પર સીકકા ચલેગા ન વહાં યહાંકે ચલનકા

નીસબત હે તુઝે રઓનકે ગુલઝારસે કયા અય ઝાગ

ચીલ્લાકે ન ખા મગજ તુ તીંદલાને ચમનકા

ગઝલ.

ફરમાયા ખુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહંમદ

ફીરદોસમેં ચાહે જીસે લે જાયે મોહંમદ

ઉમ્મતમેં મોહંમદકી હો કયસાહી ગુનેહગાર

બખશુંગા મેં બેશક જીસે બખશાયે મોહંમદ

બખશુંગા ગુનેહગારકો મેહશરમેં કરમસે

નાહુંમદ

સાનેપે મ-- --ાર મુજે મંજુર હે ઉસકી
નામ ક્યામતમેં ચલી પાયે મોહંમદ
કેહદે તુ એ જીબ્રીલ ના ઘબરાએ મોહંમદ
હાસીલ હો સબી તેરી તમન્નાએ મોહંમદ
દમ નિકલે તો મેં વકતે નઝઅ આપકો દેખું
ઓર વીરદે જબાં હાતો લકબાએ મોહંમદ
ઇસાકો ચરખે ચાર તો મુસાકો તુર થા
જેરે કદમ હે અરશે મોઅલ્લાયે મોહંમદ
હાફેઝકી તો યા રબ યેહી દીન રાત દોઆ હે
એકબાર દીખાદે રૂખે જેબાયે મોહંમદ

ગઝલ.

દીલો જાન મેરા લેકર દીલબર કહાં ગયોરે
મુજકો બનાકે મુઝતર દીલબર કહાં ગયોરે
કાઅબેમેં તુજકો ઢુંઢું યા બુતકદેં અય બુત
જાઉં કહાં કહાં પર દીલબર કહાં ગયોરે
ફુરકતમેં ઉસ પરીકે દીવાના વાર બનબન
કેહતા યેહી હું દરદર દીલબર કહાં ગયોરે
અબતો ખબર લો આકર વો ઇસ્કકા જીગરપર
કારી લગાહે ખંજર દીલબર કહાં ગઓરે
દીખલા વોહ આપની સુરત જેને નુરકી હે મુરત
એ પરદા અબ સરાસર દીલબર કહાં ગયોરે
ઉલફત બડહાકે પ્યારે હમસે હુવે કિનારે
હયરાં બહોત હે મઝહર દીલબર કહાં ગયોરે

ગઝલ.

અએ પરી યાદ હએ વો, નાજસે આના તેરા
મુંહકો શરમાકે દુશાલે મે છુપાના તેરા
આંખ નીચી કીએ શરમાકે મુંહ ફેરલીયા
મુસકુરાકર વો ગીલોરીકા ચબાના તેરા
સાંપસા લોટતા હએ છાતીપર જબઆતી હએ યાદ
બિગડી જુલ્ફોંકા હરબાર બનાના તેરા

અયે દીલે બેતાબ [illegible] હુઆ દાવરે મેહશર
કહેર હુએ રોજ એ રાતોકા જેગ...
મનતે માની હુએ દરગાહમેં છિલ્લે બાંધે
પર મયસ્સર ન હુવા સુલાના તેરા

કવ્વાલી અખતર.

સાગીરકી હવસ મુરશદે મયખાના નહી હય.
ચલ્લુ હીંસે પી લેંગે જો પયમાના નહી હય.
અચ્છા ન સહી ગર મએ મયખાના નહી હય,
સાકી યેહ તેરી નરગીસે મસતાના નહી હય.
આશકકો જબ લોટતેહી દેખા વોહ બાલે,
યેહ જલ્વગાહે નાજ હય મયખાના નહી હય
ઇસ સોખતા કીસમતકો લગે આગ ઇલાહી,
જો શમ એ રૂખે યારકા પરવાના નહી હય.
સર હકને દીઆ હુએ કે રહે ઇશ્કકા સવદા.
દીવાના ઇસે કહીએ જો દીવાના નહી હય.
મુમકીન નહી ગાફીલ હો તેરી યાદસે લયલા.
મજનું તેરા હુશીયાર હય દીવાના નહી હય.
સુનત હો અગર તુમ તો જીગર થામકે બેઠો,
દરદે દીલે અખતર હય યેહ અફસાના નહી હય.

ગઝલ.

દીલ લે ગયા હમારા દીલદાર હંસતે હંસતે
કયા કામ કરગયા હુએ વો યાર હંસતે હંસતે
યારો જરા ચલો તુમ લાવેં ઉસે મનાકર
વો સો ગયા હુએ હમપે બેજાર—હંસતે.
મજલીસમેં આશીકોકે અબરૂ તેરીકો દેખું
આપસમેં ચલ રહી હૈ તલવાર—હંસતે.
યારોં ન સહલ સમજો તુમ હાલ નાતવાંકા
અએસા ન હો મરે યેહ બીમાર—હંસતે.
ગર શોકે દીદ યે હુએ પહોચીંગે ઉસકો ઘર તક
દેખેંગે હમ મુસાફીર દીદાર—હંસતે.

સાનેપે મુજકો તેરી યાર તું બલ ૦
ગરમીએ ઇશ્કસે યેહ ગમુકા પીગલ ૦
સોક હુએ તાજકે તુજકો લપટલુ પ્ય.
જોશે સબાબકો ના યુંભી ઉબલ દ:ગ
જબસે સીલગી હુએ યેહ જોબનકે ટુકે હુએ સોલે,
ઇસી આતસમે અએ દીલદાર તું ગલા જાને દે;
મસ્ત ચસમેમે તેરી મે ચકચુર હુઇ,
યેહી મસ્તીમે મેરી જાન નીકલ જાને દે,
જામ દે મુજકો તું આરામકી મેરે મજનુ,
કરકે લબરેજ વહો પએમાના ઉછલ જાને દે.

ગઝલ—ભેરવી.

નામ જાનેકા નહી યાર મેં મર જાઉંગી,
પેસ તર જાનેકે મંય જાંસે ગુજર જાઉંગી;
જાતે હો જાવો અએ દીલબર તુમ ના જાવો તો અગર,
મન્ના તેં પીરકે ઘર લેકે સફર જાઉંગી,
તેરી મેરી દોસતીકો સારા આલમ જાનતા હય,
ગર કોઇ પુછે તો મેં સાપ મુકર જાઉંગી;
મેરે ખુલ્લે બાલોંપે ન તુમ હરદમ આયા કરો,
અગર કુછ હોગા તો સર પીટકર મર જાઉંગી.

ગઝલ—અશરફ.

સકલે પોસીદા અબસ નાહે લકા કરતે હુએ,
અચ્છી શુરતકો છુપાતે હુએ બુરા—કરતે હુએ.
રખના અય દીલ તુ હસીનોસે કુચ્છ ઉમ્મીદ વફા,
યે દગાબાજ હુએ મીલ મીલકે દગા—કરતે હુએ.
કયા બુરાઇમે મેરી ઉનકા ભલા હોતા હુએ,
મુદદઇસે જો મેરા રોજ ગિલા—કરતે હુએ.
દિલ તો હમ દેહી ચુકે હે દેખીયેં કયા હોતા હુએ
દેખીયેં કબ વો વસ્લકા વાયદા વફા—કરતે હુએ.
જીતના ચાહે વો કરે જુલમો સિતમ અય અસરફ,
હકમે ઉનકે હમ સબો રોજ દુવા—કરતે હુએ.

. હમે [illegible] આજ [illegible]
તલક [illegible] મેં [illegible]
જમીપર આજ [illegible]

[illegible] ના પીરના હએ ચકરાયા હુવા;
ખુલ ગયા જબ, ઉગદયે ગેસુ તો વો કહેને લગે,
હાતસે જાતા રહા કમ બકત દીલ આયા હુવા.
કયુ ગુંફ્રે પડે, હએ પએમાનોપે સીસે ખુદબખુદ,
કોન મતસે જાન મએ ખાનેમે હએ આયા હુવા;
કબ ઉસે હમ ભુલતે હએ અએ કદીમી ઉમરભર,
હએ બુજરૂગોંકા જો અપને કોલ ફરમાયા હુવા.

સેહેરા.

મેરાજકી સબ બન ઠનકે ચલે મેહેબુબ હુલારા ખુબ બના,
જીબ્રઈલ પુકારે સલ્લે અલા રાહમકા દીલારા ખુબ બના;
જબ ચોથે ફલકપર જા પોંચે ઈસાને કહા અએ માહેલકા
ખુસ હોકે યે બોલે સલ્લે અલા સરદાર હમારા ખુબ બ
વસ સમ્સકા ગજરા રૂખપે મલા વલ્લૈલકી કંગી જુલ્ફોંમેફ્રા,
આંખોંમે લગા મીજગાંકા સુરમા અમદ પ્યારા ખુબ બના;
તનછિન લીયો મન મોહે લીયો એકાલી કમલીવાલાએ પિય
દેખેતેથે મલક ખુશ હોહોકર મહેબુબ પ્યારા ખુબ બના;
જબ અરસકે ઉપર જા પોંચે ઓર પાઉદરે અદનાપે ધરા,
પરદેમે નીકલગે હકને કહા મેહેબુબ હમારા ખુબ બના.

કીતાબ મીલનેકા પતા

અબદુલ મજીદ અબદુલઅજીજ તાજિરે કુતુબ

તીનદરવાજા, અહેમદાબાદ.

મુંબઈકા પતા.

હુસેન મીરજા બુકસેલર

ડોસાભાઈ દારૂવાલેકી ચાલીમેં

લોઆર પરેલ—મુંબઈ. નં. ૧૩.